

1. Hildegard tapasi Bingen am Rheinin pienessä kylässä pienen pojan, jonka kanssa hän ystäväystyi. He viettivät kaksitaan aikaa ja leikkivät ulkosalla piilosta. He nauttivat toistensa seurasta ja nauroivat vatsat kippurassa kuumassa kesäilmassa. Joki kimalteli kuin kiillotettu kristalli, puut havisivat kovassa kesätuulella ja linnut visersivät. Aikaa kului ja Hildegard täytti kymmenen vuotta ja kuuli äidiltään ja isältään lasten syntymisestä ensimmäistä kertaa. Eräänä kesäisenä iltana, jolloin taivas oli pilvinen, Hildegard kiusasi nuorta poikaa. "Sulla on housuissa mato, joka kävelee kahdella kädellä!", "Eikä ole", poika vastasi. "Onpas, isäni kertoi". Poika leimahti kasvoiltaan punaiseksi ja alkoi änkyttämään. Hildegard katsoi häntä hetken mietiskelevän näköisenä. Yllättäen hän kysyi "Saanko nähdä sen?", "M-mmitä? M-minkä?", hetki kului, kunnes poika ymmärsi mitä Hildegard oli tarkoittanut. "Et saa!", poika karjui niin, että hänen kurkkuunsa sattui. Hildegard nauroi niin lujaa, että kylkiluut tulivat kipeiksi.

2. Hildegard ja poika olivat nyt teini-iässä ja poika kasvoi visusti koko nuoruusaikansa enonsa koulutuksen alaisena. Hildegard juoksi rinnettä ylös tiheällä metsäisellä alueella ja meni tapaamaan poikaa, hän halusi kertoa uutisista. "Jutta opetti minulle tänään", Hildegard ilmoitti ylpeänä. "Ai?", poika kysyi uteliaana. "Lukemaan ja laulamaan Psalmeja, mutta muuta minulle ei sitten opeteta", hän koki piston rinnassaan. Yllättäen hän piristyi ja kysyi salamyhkäisesti "Lupaathan, että et kerro kenellekään?", poika nyökkäsi hyväksyvästi. Hildegard kuiskasi pojan korvaan "Jumalan valo on koskettanut rintaani, näin myös pahaa enteilevän näyn, mutta en halua puhua siitä tarkemmin.", poika katsoi häntä toinen kulma kohotettuna.

3. Vuodet vierähtivät nopeasti. Pojalla, josta kasvoi nyt mies, oli taitoa erityisesti haukkojen käsittelyssä. Hänestä alettiin käyttämään nimimerkkiä "haukkakuiskaaja", koska hänen uskottiin olevan yliluonnollisesti sidoksissa omaan koulutettavaan metsästyshaukkaansa. Haukkakuiskaaja oli syvästi ystäväystynyt paikallisen tallinomistajan pojan kanssa. He viettivät tuntikausia toistensa seurassa jakaessaan tietoa. Poika kertoi tallin ylläpitämisestä ja hevosten hoitamisesta sekä valitti isänsä jatkuvasta valittamisesta. Haukkakuiskaaja puolestaan opetti haukkojen kesytyksestä. "Autatko satuloimaan hevosen?", kysyi tallipoika "Toki", vastasi haukkakuiskaaja. Haukkakuiskaaja otti satulan, kaikessa siinä hässäkässä he törmäsivät toisiinsa ja satula tipahti lattialle. Hevoset hirnahtivat. Hetken he vain tuijottivat lähietäisyydeltä toisiaan suoraan silmiin. Tallinomistaja saapui yllättäen ovenraosta paikalle ja molemmat kuin hypnoosista havaihtuivat. Isäntä ilmoitti, että hevosenkengät pitää vaihtaa tälle ruskealle isolle orille. "Kyllä isä", poika nöyränä vastasi. Haukkakuiskaaja seurasi pojan poistumista tallista ja jäi keskustelemaan tallinomistajan kanssa. "Poika puhuu sinusta paljon, hädin tuskin saa turpaansa tukittua", vanha tallinomistaja nauroi räkäisesti. "Ihan totta, oletan että puhuu sentään positiivista?", kysyi haukkakuiskaaja. "Jo vain hän pitää sinusta paljon", tallinomistaja hieroi partaansa. "Sepä mukava kuulla", tuumaili haukkakuiskaaja. He joukolla jatkoivat hevosten kengittämistä ja satuloimista myöhään iltaan, kunnes aurinko horisonttiin laski ja tuli säkkipimeää.

4. Hildegard törmäsi eräänä iltana Haukkakuiskaajaan paikallisessa tavernassa. Mies oli juomassa olutta ja hieman humalassa. Nähdessään Hildegardin haukkakuiskaaja kertoi innoissaan, miten haukat lensivät pesimään talveksi. He kävivät noin tunnin pituisen keskustelun haukkojen kasvatuksesta ja keskustelun sävystä huomasi, kuinka omistautunut enonsa opetuksen alaisena oleva haukkakuiskaaja oli nykyiselle ammatilleen. "Hei haukkakuiskaaja, lähdethän kanssani tanssimaan kuutamoon?", kysyi Hildegard yllättäen pitkän ajan kuluttua. "En ole oikein sillä tuulella", mies arasteli ujona. Hänellä oli tullut hikka kaiken sen oluen nauttimisen jälkeen. Hildegard tarttui häntä kuitenkin kädestä ja niin he lähtivät tavernasta ja menivät avoimelle laitumelle ja tanssivat kuunvalossa kirkaan pilvettömän tähtitaivaan alla. He pyörivät villisti toisiaan kädestä kiinni pitäen kuin antiikin Kreikan ajan muotokuvien ja taulujen nymfit ja kun tanssi oli lopulta saatu päätökseen,

he kiihkeästi suutelivat. He katsoivat kirkasta tähtitaivasta nurmikolla selällään makoillen. "Hei, olen keksimässä kieltä, jota nunnat voisivat käyttää, olisitko kiinnostunut kuulemaan esimerkiksi aakkosista?", Hildegard sanoi ääneen. "Ihan totta? Ei ainakaan tänään, tahdon olla kanssasi kahden", sanoi haukkakuiskaaja. "Missä ajattelit viettää yösi?" Hildegard uteli. "Siellä missä aina aiemminkin?", ihmetteli haukkakuiskaaja. "Kuinka niin?", haukkakuiskaaja jatkoi. "Voisimme vaikka hmm, tutkia anatomiaa?", Hildegard vihjaili. Haukkakuiskaaja vaiken, nousi istumaan ja kääntyi pois. "Alkaa olla myöhä, ehkä voisimme jatkaa keskustelua aamulla", haukkakuiskaaja ilmoitti. Hildegard mykistyi ja ei vastannut. Haukkakuiskaaja poistui vähin äänin jättäen Hildegardin ihmettelemään miehen kummallista käytöstä. 5. Haukkakuiskaajasta ei hetken aikaan kuulunut yhtään mitään. Hildegard oli myös kiireinen kirjoittaessaan kirjeitä munkeille ja paaveille. Hildegard huokaili syvään raapustaessaan kirjeitä ja miettiessään lingo ignotansa aakkosia. Lopulta hän sai ajatuksen ja päätti lähteä etsimään haukkakuiskaajaa. Hildegard suorastaan riemuiten käveli kylän läpi, kunnes hän saapui lähelle tallinomistajan tonttia. Hän kuuli tallista epämääräistä ähkyntää ja päätti käydä vilkaisemassa ovelta. Hän luuli, että hevonen voisi sattumoisin olla sairaana ja mietti voisiko olla jotenkin avuksi. Hän yllätti haukkakuiskaajan nussimassa hevostallin omistajan pojan kanssa. Hildegard juoksi tallilta suoraan metsikköön ja istui suurelle kivelle itkemään. Hän kuunteli lintujen viserrystä ja tuulen kohinaa. Hänen mielensä vähän rauhoittui tämän vuoksi, mutta hänen pahoin pelkäämä näkynsä oli toteutunut. Hildegard meni kertomaan papille tunnustuksen, mutta tämän tiedon saadessaan pappi rikkoi salassapitovalansa, ja käski vartijoiden pidättää haukkakuiskaajan sekä tallinomistajan pojan. Vähän myöhemmin pappi keräsi paikalliset vartijat kokoon. Joukko vartijoita seurasi papin perässä. He saapuivat tallinpihan edustalle, isäntä oli poissa kotoa torilla hoitamassa ostoksia. Vastaan pappia ja vartijoita sattui tulemaan haukkakuiskaaja, ja hän ihmetteli "Millä asialla liikutte täällä?" Pappi viittasi vartioita etenemään. "Pidättäkää hänet ja poika myös". Lähistön koirat alkoivat haukkua kovaan ääneen kuin tuskasta apua huutaen. "Mitä vitt..", ehti haukkakuiskaaja sanomaan, ennen kuin vartijat olivat jo hänen kimpussa. Hän riuhtoi itsensä vapaaksi heidän otteistaan ja otti maasta lähimmän kepin, osoitti heitä kuin nurkkaan ajettu koira varoittaen. Vartijat ulvoivat naurusta ja lopulta hakkasivat hänet joukolla ja potkivat vielä jo maassa makaavaa haukkakuiskaajaa. Vartijat ottivat myös pojan tallin sisältä kiinni ja raahasivat häntä hiuksista kovaa maata pitkin, poika huusi kivusta, mutta säästyivät tottelevaisuutensa ja yhteistyöhalukkuutensa takia vähemmällä vammoilla. 6. Viikkoa myöhemmin. Hildegard kävelee kovaa tahtia kohti linnan sellejä. Hän suorastaan kihisee raivosta ja hänen askeleensa ovat äänekkäitä nunnapuvun alla. Hän seisoo tuimana silmät liekehtien sellin ovelta. Avatessaan suutaan, hänen äänensä särkyy. "Miksi?", haukkakuiskaaja ei vastaa mitään. Hän istuu kylmällä virtsan ja ulosteen peittämällä lattialla, jonka nurkissa rotat hiipivät. Hänen kasvonsa ovat mustelmilla ja turvonneet sekä häneltä puuttuu hampaista. Hildegard katsoi surullisena ikkunasta ulos, aurinko paistaa kirkkaana suoraan sisään kivikaltereiden läpi. Mutta se ei tuo lämpöä, vaan tyrmässä on kosteaa ja viileää. 7. Hildegard kirjoitti kirjeitä paaville ja anoi kirkolta virallisesti armahdusta molemmille osapuolille, mutta häntä ei kuunneltu. Rikos oli liian ankara tekijöiden välttyäkseen kuolemantuomiolta. Tuli 17. päivä syyskuuta. Haukkakuiskaaja ja tallinomistajan poika teloitetaan julkisesti sodomiaan syyllistyneinä ihmisten heittäessä kiviä, tomaatteja ja sipuleja heidän kasvoilleen. Heidät oli riisuttu alasti, jotta julkinen nöyryytys olisi taattu. Mestaaja saapuu paikalle ja hän odottaa virallista käskyä, koska aloittaa tapahtuma. Hetken kuluttua kun kansaa on tarpeeksi yllytetty, vihdoon lupa myönnetään ja kansa riemuitsee sekä lapset nauravat. Muutama muukin vanki menetti sinä päivänä päänsä paikallisessa toritapahtumassa. Haukkakuiskaajan ja

tallinomistajan pojan päät nostettiin seipääseen ja ruumiita raahattiin hevosten vetäminä pitkin tietä. Hildegard kaikessa hiljaisuudessa seurasi julkista teloitusta ja ihmisten riemua, eikä tuntenut yhtään mitään.